

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det var jo rørende at høre hr. Frank Aaen. Man følte sig hensat til en 1. maj i et eller andet fjernt land sådan for nogle år tilbage.

Jeg vil godt stille et konkret spørgsmål til hr. Frank Aaen: Det dér med de forringelser på hjemmehjælpsområdet, er det her rigtigt opfattet, at Enhedslisten – til tider i hvert fald – går ind for den opfattelse, at beslutningen skal træffes så tæt på borgerne som muligt? Det kunne man jo tolke sådan, at det kunne være i kommunerne. Eller er der kommet en ny holdning dér?

Ellers ved jeg, at hr. Frank Aaen er økonom, og derfor vil jeg spørge helt konkret: Er det korrekt, at man i de sidste 3 år har ansat omkring 8.000 flere i ældreplejen rundt omkring i landets kommuner, eller er det et tal, der er grebet ud af den blå luft?

Er det også korrekt, at man omkring hjemmehjælpen, hvis man gør det op – nu kan man jo ikke gøre antallet af ansatte op, før året er gået, men man kan kigge på bevillingerne – i 1999 har de samme bevillinger som i 1998, godt nok med forskelle, men er det ikke en korrekt vurdering af hjemmehjælpsituationen?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg hørte, at hr. Frank Aaen sagde noget om boligstøtten i forbindelse med brudte valgløfter. Det undrede mig egentlig, for normalt plejer man fra Enhedslistens side og ikke mindst fra hr. Frank Aaens side at være meget opmærksom på, hvad der bliver sagt også omkring boligstøtte.

Såvel før valgkampen som under valgkampen og efter valgkampen har man fra Socialdemokratiets side meget klart markeret, at vi ønskede en ændring af boligstøtten, en ændring, hvor vi fik formuen bedre med ind, en ændring, hvor de med de højere indkomster selv skulle betale lidt mere til huslejen, og en ændring, hvor vi sikrede, at de, der har en meget lav husleje, også selv skulle spytte lidt mere til.

En ordning, som jeg egentlig har svært ved at forstå, hvis man ikke også fra Enhedslistens side synes, at det er en solidarisk boligstøtte. Men jeg kan forstå, at Enhedslistens ønske her, og det har det også været tidligere på året her, er at gå ud og skabe en skrækkampagne – også med de ord, der bliver sagt – hvor man siger, at

nu bliver alle enlige pensionister, pensionist-ægtepar og enlige forsørgere ramt.

Jeg vil godt spørge hr. Frank Aaen: Er det ikke en rimelig solidarisk form for boligstøtte, at man netop tager formuer med ind og tager fat i de højere indkomster? Og vel også rimelig solidarisk at sige, at har man en boligudgift på 833 kr. om måneden som pensionist, så må det være rimeligt, at man selv betaler det.

Hvor er uenigheden her? Jeg har svært ved at forstå det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først til hr. Hækkerup: Det, der er galt for de syge med det, der skete med finansloven, er først og fremmest, at medicinen blev dyrere, fordi der skulle gennemføres en besparelse, og at man har pålagt kommunerne en meget stram økonomisk ramme og herunder altså også amterne, der gør det svært for dem at udbyde den sundhed, der er brug for.

Jeg er fuldstændig enig i, at hr. Bertel Haarder har et kolossalt ansvar for, at vi mangler sygeplejersker, læger, uddannede pædagoger, fuldstændig enig. Men det kan jo ikke fritage den her regering for at undersøge, hvordan mulighederne er for hurtigst muligt at få udvidet kapaciteten dér, hvor der er mangel.

Her har vi også i forhandlingerne med regeringen sagt: Lad os da gå ind på sygehusene, ansæt nogle flere social- og sundhedsassistenter; lad os prøve at se på, hvordan vi gennem efteruddannelse kan få grupper til at varetage opgaver, der i dag varetages af sygeplejersker, tilsvarende at opgaver, der i dag varetages af læger, bliver varetaget af sygeplejersker, hvor det er fagligt forsvarligt, og hvor vi sørger for, at folk har den uddannelse, der skal til, men sådan, at vi på den måde kan udvide kapaciteten for faglært personale dér, hvor der er mangel, får udvidet kapaciteten i sundhedssektoren. Vi har været meget konstruktive.

Jeg er sikker på, vi er enige om – det blev i hvert tilfælde ikke modsagt af hr. Buksti før – at det ikke er et pengespørgsmål. Det er et spørgsmål om, at man ønsker at tilbyde landets arbejdsløse et ordentligt arbejde. I stedet for mærkelige tvangsjob og kurser, som ingen kan bruge til noget, skulle vi ansætte dem og bruge dem til at løse de opgaver, der ikke bliver løst i dag i den offentlige sektor.

Til hr. Jørn Pedersen vil jeg bare sige, at for os er 1. majtaler altså nogle, vi holder både 1.